

НАИСТИНА ЛИ ИСКАШ ДА ЧУЕШ КАКВО КАЗВА БОГ?

Дейвид Уилкерсън
7 Септември 1992

Преди няколко седмици помолих хората, които получават посланията ни по пощата да ни пишат и да ни разкажат за църквите си. С други думи, ако си в добра църква – разкажи ни, или пък ако църквата ти преминава през трудни времена, кажи ни защо. Помолих никой да не споменава името на църквата или пастора и да няма клюки, ненавист и горчивина. Просто исках да почувствам духовния пулс на американските църкви.

Пристигнаха хиляди писма от САЩ и Канада. Жена ми, Гуен и аз ги четохме с дни. Това, че чухме сърдечната болка на толкова много християни. Помогна, но беше и депресиращо – поучително, но шокиращо!

Благодаря на Бог за всички горещи сведения за църквите и пасторите. Типичен отговор (това пише във всяко шесто или седмо писмо) казва: „Всичко в църквата ни е добре. Пасторът ни е истински Божии човек, който не се страхува да проповядва Словото. Той е любящ, но в същото време безстрашен. Доходите ни се увеличават и ние растем. Хвалението е възвишено. Нямаме търпение за следващата служба!”

Но огромната част от писмата, които получихме, бяха от хора, които изпитват духовна болка. Те написаха сърцераздирателни писма за това колко мъртва е църквата им. Почти всички започват така: „Ние обичаме пастора си, но...”

След което казват: „Църквата ни е скучна. Много хора спят по време на проповедта! Пасторът се страхува да не обиди някого и рядко проповядва нещо негативно... Умираме духовно и не можем да намерим църква, която да е в по-добро състояние. Копнеем за изливането на Святия Дух, да чуем осъдително, раздвижващо слово от небето! Пасторът непрекъснато проповядва: „Любов, любов, любов”, но ние се „обичаме” в духовна студенина!”

Писаха ни и пастори: „Имаме нужда от окуражение! Работата е страшно много. Хората ни казват, че искат да чуят истината, че искат укор и изобличение на греха. Но когато Духът дойде върху мен и аз ги укоря, те си отиват!”

Един пастор каза: „Бях изритан от три църкви през последните две години. Хората ми казваха, че искат да проповядвам безкомпромисно. Но когато направих това (а аз го направих с любов), те отказаха да слушат! Чудя се дали някой въобще иска да чуе истината.”

Еремия беше язвителен в укора си към някои пастори!

Аз вярвам, че Бог днес има армия от благочестиви пастори. Но пророк Еремия отправи този укор към наемниците: „Горко на пастирите, които погубват и разпръсват овцете на паството Ми, заявява ГОСПОД.” (Еремия 23:1). „Защото и пророк, и свещеник се оскверниха; дори в дома Си намерих нечестието им, заявява ГОСПОД.” (стих 11)

Еремия нарече тези хора „пророци на Содом” и посочи вида зло, който видя у тях: На първо място в списъка е прелюбодейството – пастори с пълни с похот очи! Те са чувствени, плътски, заглеждат се по жени.

Те ходят в лъжа – истината не живее в тях.

Те укрепват извършителите на зло в злите им пътища. Не изобличават греха на изтъкнатите членове в събранието, понеже рискуват да орежат дохода от десетък в църквата!

Говорят за видения, които не идват от Бог, а са по-скоро плътски видения, имащи за цел да изградят собственото им его и репутация.

Окуражават извършващите компромиси хора, страхувайки се да не изгубят обичта и подкрепата им.

Рекламират собствените си сънища, казвайки: „Бог каза”, когато То не е.

Лекомислени са (шегуват се) на амвона – не просто здравословен хумор, където това е полезно, а плитки шеги!

Те проповядват посланията на други пастори – нямат собствено слово от Бог. И най-лошото от всичко – посланието им служи на тях самите. Еремия каза за тях: „Те ви правят нищожни, говорят видения от собственото си сърце, а не от устата на ГОСПОДА. Постоянно казват на онези, които Ме презират: ГОСПОД говори: Ще имате мир! Казват на всеки, който ходи според упорството на сърцето си: Няма да ви сполети зло!” (Еремия 23:16-17).

Възлюбени, днес можете да чуете следното послание навсякъде из Америка: „Не се страхувай, Америка отново ще бъде благословена! Ще просперираме, всичко ще бъде наред. Ще бъдем добре! Америка завинаги ще бъде специална за Бог...”

Но истината е, че мнозина, които проповядват това меко послание, са изгубили помазанието си. Бог вече не им говори, понеже живеят в грях!

Множество пастори, евангелизатори и учители нямат право да стоят на амвона, понеже са нечисти! Те се промъкват в магазините за видео касетки, след което стоят в кабинетите си и гледат мръсотията от ада. (Знам, че това е истина, понеже получаваме жални писма от съпругите им)! Погледите им винаги искрят с всякакъв вид голота и разврат. Повечето от тези нечестиви наемници трябва да бъдат извадени от служението – те проклинат множества от доверчиви овци и пращат безброй младежи в ада!

Но Еремия говори също и за друг вид пастори: „Слугите Му, пророците!“ Тези молещи се хора бяха пълни с истината и Святия Дух. Те бяха истински пастири – святи, неопетнени, безстрашни слуги, които бяха „пратени при вас... ставащи рано“ (Еремия 23:4)

Библията казва, че тези Божии хора са „стояли в съвета на ГОСПОДА“ (стих 18). Думата „стоя“ означава – с други думи – да имаш взимане-даване с небесния Отец! Навсякъде из Библията можете да видите това качество във всеки Божий човек. Илия се изправи пред злия Ахав и каза: „Дойдох пред теб, царю, понеже стоях пред Господ!“

„Кой е... видял... Неговото слово? Кой е обърнал внимание на словото Му и е чул?“ (Еремия 23:18). Пророците чуваха съвети от Бог, разбираха ги и ги проповядваха! Бог казва, че този тип слуги „прогласяват думите Ми на народа Ми и да го връщат от злия му път и от злите му дела.“ (Еремия 23:22). Те не се страхуват да изобличат греха в Божия дом, без значение кой изпитва осъждение!

За духовната смърт и компромиса в църквата днес не можем да обвиняваме само върналите се към греховете си пастири!

Самият Еремия беше всичко онова, което може да си пожелае за пастор някое гладно събрание. Той беше затворен с Бог, беше абсолютно неподкупен, плачеше поради греховете на Божия народ. беше готов да даде живота си за църквата и всъщност беше хвърлен в затвора и в смъртоносна кална яма заради това, че говореше истината!

Библията казва непрекъснато, че Еремия стоеше в Божието присъствие докато „Господното слово дойде при него.“ (Тази фраза е написана над 50 пъти в книгата на Еремия!)

В онези дни нямаше липса на истинско слово от Бог. Всъщност, Господ винаги е имал Своите истински пророци и пастири, дори във време на компромиси и упадък. Четем това непрекъснато: „И Божието слово дойде към Исаия.... Еремия.... Езекил...“ То дойде до Данаил, Осия, Йоил, Амос, Йона, Михей, Авакум, Софония, Агей, Захария и Малахия.

И Божието слово винаги беше ясно предупреждение, пълно с наказание срещу греха, но в същото време пълно с надежда за покаяните се. То беше призив за отделяне от безбожието и за непрестанен живот на святост!

Обикновено имаше три вида отклик към словото на истината. А вие можете да видите същите тези три вида отклик сред християните днес:

1. Много хора просто не желаят да чуят какво казва Бог!

Израилтяните нямаха намерение да оставят грешните си пътища. Те искаха нежно, успокоително слово. Пророк Исаия каза за тях: „Те са непокорен народ, синове лъжци, синове, които не искат да слушат закона на ГОСПОДА, които казват на гледачите: Не гледайте! — и на пророците: Не ни пророкувайте правото, говорете ни ласкателства, пророкувайте измами” (Исаия 30:9-10)

Отначало ми беше трудно да приема този пасаж. Мислех си: „Наистина ли има Божии деца, които ще изискат от пастора си измамно послание?”

Да, има! Може да не ги чуєте да кажат тези думи, но можете да видите реакцията им, когато пастора има силно пророческо слово. Те си тръгват от църквата и си мислят: „Не мога да приема този вид проповядване, то ме разстройва! Предпочитам простото библийско проповядване за това как да се справя с проблемите.”

Възлюбени, това е почти същото, което Исаия каза на Израел: „Отстъпете от пътя, отклонете се от пътеката, махнете отпред нас Светия Израилев!” (Исаия 30:11). Те толкова много презираха всяка дума, която изобличаваше греха, че настояха този вид послания да бъдат прекратени!

Господ предупреждава онези, които не искат да чуят истинското Божие Слово: „Понеже оставиха Моя закон, който сложих пред тях, и не послушаха гласа Ми и не ходиха в него, а ходиха след упорството на сърцето си... Ето, Аз ще ги нахраня с пелин — този народ — и ще ги напоя с горчива вода.” (Еремия 9:13-15)

Бог предупреждава: „Може да избереш да седиш под този вид проповеди — любезни, утешителни, меки и лесни. Но това е отрова! Пиеш смърт!”

2. Други тайно казват, че искат да чуят какво казва Бог, но тяхната гордост им пречи да чуят!

Цар Седекия се вписва в този тип хора най-добре. Той беше човек с огромна власт, влияние и сила. Баща му, Йосия, беше благочестив човек, така че можем да сме сигурни, че Седекия беше запознат със светостта и Божиите работи. Но когато този човек наследи трона, той нямаше време за Господ, докато не го сполетя криза!

Ерусалим беше обсаден, обграден от безмилостната халдейска армия — силна и могъща! В крайна сметка се стигна до недостиг на хляб и водата попривърши. Седекия извика пророк Еремия, умолявайки го: „Помоли се за нас на ГОСПОДА, нашия Бог!” (Еремия 37:3). Както много хора, които са изправени пред трудности, Седекия желаше истината. Той звучеше толкова искрено, призоваващ нацията към молитва!

Но Еремия пророкува унищожение на царя. По това време халдейците чува слух, че фараона се приближаваше с огромна армия. Те изпаднаха в паника и се разбягаха: „Когато халдейците, които обсаждаха Ерусалим, чува... се оттеглиха от Ерусалим.” (стих 5)

Представете си възгласите по стените на Ерусалим, когато израилтяните гледаха как бяга врага им! Можете да чуete всички лидери, съдии и законодатели: „Стените ни не паднаха, града ни не гори. Какво стана с думите на стария Еремия за мрак и съд?!“

Вярвам, че се е ляло вино и храната беше обилна в онази нощ, когато отвориха портите и провъзгласиха седмица на официални тържества: „Кризата свърши, да празнуваме!“ Каквато е човешката природа, всеки забрави за кризата и се върна към ежедневието. Цар Седекия трябва да се е срамувал от това, че призова народа към молитва, мислейки си: „Как можах да се разтревожа и уплаша толкова много от този пророк?“

Кой мислите беше човека, с когото се подиграваха и когото осмиваха най-много в онази нощ? Онзи, който пророкува унищожение! Докато Еремия гледаше самотен от покрива, трябва да си е мислил: „Господи, Ти ми каза да пророкувам наказание, а виж какво става! Халдейците си отидоха, икономическата криза свърши. Ти ми каза да предупредя, че жените и децата ни ще бъдат убити, а града изгорен. Но няма кръвопролитие, нито криза. Всичко това сам ли си го измислих?“

Изведнъж, Библията казва, че „Словото на Бог дойде при Еремия“ отново! Каза му се да отиде при цар Седекия и да пророкува, че халдейците ще се върнат и ще довършат работата!

Еремия трябва да е извикал: „Не, Господи, не отново! Кой ще ми повярва сега?“ Но той отиде до двора на царя и извика: „Седекия! Халдейците ще се върнат и ще изпепелят Ерусалим!“

Седекия трябва да е поклатил невярващо глава – беше чувал всичко това преди! Така че просто обърна гръб на Еремия и се върна при останалите, за да се весели. Но не след дълго разузнавачите донесоха новината: „Халдейците се върнаха!“ Обсадата продължи, а този път халдейците не си тръгнаха!

Седекия отново повика Еремия, този път тайно, и го попита: „Има ли слово от ГОСПОДА?“ (Еремия 37:17). С други думи: „Наистина искам да знам какво казва Господ!“

Еремия каза: „Да, има слово. Ще бъдеш пленен от царя на Вавилон!“ Но Седекия все още не приемаше. Той само закорави себе си, понеже не искаше да чуе точно това!

В крайна сметка, условията в обсадения град се влошиха. Умиращи от глад майки варяха и ядяха бебетата си. Нямаше никаква храна и края вече се виждаше. Когато царят мина покрай стената във вретисце, той видя цялата мизерия и повика Еремия за последен път. Заведе пророка в стаята си през тайния вход: „И царят каза на Еремия: Ще те попитам нещо; не крий нищо от мен!“ (Еремия 38:14). С други думи: „Кажи ми тежката истина, без да я смекчаваш. Наистина искам да знам какво казва Бог този път!“

Възлюбени, мнозина казват: „Искам да чуя Божието Слово! Искам директната, безкомпромисна, чиста истина“. Но можете да сте сигурни – такива хора никога няма да получат онова, което казва Бог, понеже гордостта им пречи да чуят когато дойде истината!

Еремия каза на царя да се предаде на халдейците, и че той, семейството му и народа щяха да останат живи. Дори градът щеше да бъде пощаден. Но той не се предаде – всичко щеше да бъде разрушено, а той щеше да умре!

Седекия отговори: „Не мога да направя това, страхувам се от евреите, които вече се предадоха. Ще ми се присмиват, ще ме направят за смях, ще ме разкъсат на парчета!” Разбира се, той отхвърли Божието слово. Въпреки, че всички умираха и града се сригаше, гордостта му беше незасегната!

Накрая Седекия се опита да избяга посред нощ, но беше заловен. Синовете му бяха убити пред очите му, жените му бяха разграбени, а очите му бяха изгорени – всичко това поради гордост!

3. Мнозина плачат и вкат за чисто Слово, но всичко е само прикритие за някакво дълготрайно, скрито идолопоклонство в сърцата им!

Когато прочетох всички тези жални писма от християни, които казват: „Имаме нужда от силно, чисто слово от сърцето на Господ”, аз се молих: „О, Господи, къде е съвременния Еремия? Къде са пасторите, които няма да се страхуват да проповядват святост?”

Но аз бях шокиран и изненадан от Божия отговор. Той каза: „Дейвид, много хора казват, че искат да чуят словото Ми към тях, а има само един остатък, който въздиша и плаче поради злото в страната. Те копнеят за истината и ще Ми се покорят. Но множествата няма да чуят истината, когато им се каже! Те ще отхвърлят всяко послание, което докосне любимите им грехове!”

Колко ясно е описано това в Еремия, 42 глава! Само остатък беше оставен, а Йоанан беше техния лидер. Те решиха да бягат към Египет, така че лагеруваха край Витлеем и повикаха Еремия, за да се опитат да получат слово от Господ: „Молим те... помоли за нас на ГОСПОДА, своя Бог, за целия този остатък... да ни изяви ГОСПОД, твоят Бог, пътя, по който да ходим, и това, което да правим... ГОСПОД да бъде истинен и верен свидетел между нас, че наистина ще постъпим така, според всяка дума, с която ГОСПОД, твоят Бог, ще те изпрати до нас.” (Еремия 42:1-6)

Чували ли сте някога хора, които звучат по-сериозно в намеренията си да чуят истинско слово от Бог? Те казаха: „Наистина искаме истината! Каквото и да ни кажеш – ще се покорим; без значение дали ни харесва или не!”

Така че Еремия се затвори с Бог за 10 дни. Трябваше да се е молил: „Господи, Ти чу как плакаха те за чисто слово. Дай ми слово от сърцето Си!”

Но Бог му отговори: „Те лъжат! Не желаят словото Ми. Пълни са с идолопоклонство! Само казват, че искат да знаят истината, но вече са решили да правят каквото искат!”

Еремия се върна при тях със слово от Бог: „Ако останете да живеете в тази земя, ще ви съградя, а няма да ви съборя... Не се бойте от вавилонския цар... защото Аз съм с вас, за да ви спася и да ви избавя от ръката му...

Но ако кажете: Няма да живеем в тази земя... в египетската земя ще отидем... тогава мечът, от който се бойте, ще ви стигне там, в египетската земя... и там ще измрете.” (Еремия 42:10-16)

Лидерите обвиниха Еремия, че си измисля и точно както Бог беше казал на Еремия, те решиха да следват своя път. Те казаха: „Не, в египетската земя ще отидем, където няма да видим война и няма да чуем глас на тръба, и няма да гладуваме за хляб” (Еремия 42:14)

Те отхвърлиха Божието Слово понеже бяха уморени от звука на тръбата, изтощени от духовната битка!

Лидерите на този остатък казаха: „Тук има много борби. Уморихме се да слушаме всички тези тропети и трясък!” Така че продължиха по инатливия си път и умряха от меч, както каза Бог, освен един мъничък остатък.

Това е положението с много от християни от последните дни – уморени да слушат пророческите тръби, които провъзгласяват идващите наказания, изтощени от духовно воюване и борбите в живота си. Те казват: „Моля те, остави ме на мира! Стига толкова осъдителни събрания или служби, които ме притесняват. Искам приятно, тихо, уютно място за поклонение.”

Уморен ли си да слушаш всичко това? Толкова ли си се изтощил, че си мислиш: „Просто искам малко мир, не мога да продължавам при това напрежение!” Или наистина искаш да чуеш цялата истина? Искаш ли Божии пророк да посочи с пръст сърцето ти и да каже: „Не си усърден в търсенето на Бог, сърцето ти изстива! И няма да си в състояние да получиш никакво слово от Него, докато не се справиш с идолопоклонството си!”

Аз също трябваше да се изправа честно пред този въпрос: наистина ли искам да чуя какво казва Бог? Честният ми отговор е: „Не, наистина не знам дали искам да разбера какво имаш да кажеш. Не знам дали искам да ме сондираш толкова дълбоко, понеже не знам дали мога да го понеса. Не знам дали искам да чуя повече за справедливите Ти наказания, които ще сполетят Америка. Чул съм толкова много, че само благодатта Ти ме крепи!”

Един млад пастор наскоро ме попита: „Защо трябва да знаем какво предстои? Не можем ли просто да оставим това в Божиите ръце и да продължим радостно по пътя си?”

Възлюбени, Господ ни предупреждава, за да ни подготви! Виждате ли, Той ще се върне за готова невеста, а като знаем, че огън ще падне от небето, Той ни предупреждава с любов: „И така, понеже всичко това ще се разпадне, какви трябва да сте вие в своя свят живот и благочестие” (2 Петрово 3:11). Не трябва да изпадаме в паника, когато дойде наказанието, трябва да сме изградени и подготвени!

Пророческо предупреждение към Ню Йорк!

Точно в този момент, вярвам че Бог предупреждава Ню Йорк. И аз се борих с жестокото Му слово, докато подготвих това послание. Молих се: „Господи, това наистина ли ще се случи?“ Чувах тихият, спокоен гласец отново и отново: „Проповядвай, предупреди ги! Онези, които искат да чуят истината, ще я приемат!“

Скъпи светии, това предупреждение няма за цел да изплаши никого. То има за цел да те накара да отидеш при Господ и да се молиш. Ето какво вярвам, че ми показва Господ: Ню Йорк ще бъде сполетян от 30 дневно наказание, каквото света никога не е виждал. Бог ще събори стените! Ще има невъобразимо насилие и грабежи, повече от 1000 пожара ще бушуват по едно и също време из целия град и околността. Таймс Скуеър ще бъде опожарен, а пламъците, които се издигат към небето ще се виждат от мили разстояние. Пожарните коли няма да са в състояние да се справят с всичко това!

Влаковете и автобусите ще прекратят работа за няколко седмици. Ще бъдат изгубени милиарди долари. Представленията на Бродуей ще бъдат спрени напълно понякога за няколко седмици. Това ще прогони бизнеса от града. Насилието ще бъде толкова жестоко, че ще шокира целия свят. Улиците ни ще бъдат пълни не само с полицаи, но и с армия. Пожарите в Лос Анджелис бяха ограничени само в някои квартали, но Ню Йорк ще гори изцяло!

Такива неща са нормални за страните от Третия свят, но не и за цивилизована нация като САЩ. Не много след това, Ню Йорк ще банкрутира – „царицата на градовете“ ще бъде изхвърлена на боклука! Наистина той ще се превърне в град от Третия свят – град на мизерията!

Кога ще се случат всички тези неща, ще попитате. Всичко, което мога да кажа е, че вярвам, че ще съм жив, когато това се случи! Но каквото и да се случи, няма значение къде се намираме, не трябва да изпадаме в паника или да се страхуваме!

Едно от най-впечатляващите неща от всичко, което пророкува Еремия беше това – той беше там, когато това се случи, а остана невредим!

Еремия оцеля при ужасите, за които предупреждаваше, че ще се случат! „И Еремия остана в двора на стражата до деня, когато Ерусалим беше превзет.“ (Еремия 38:28). Трябва да е гледал в мълчалив ужас зад затворническите стени, докато халдейската армия нахлу в града. Беше предупреждавал в продължение на 23 години, но никой не слушаше, а сега се лееше кръв!

Дворецът на царя беше опожарен. Всички лидери бяха извлечени от скривалищата си. Стоновете и звуците бяха непоносими; как ли е плакал за милост Еремия! „О, Господи, аз видях всичко това, пророкувах го! Но, Господи, можеш ли да ни пощадиш?“

Въпреки всичко, ето я добрата новина: Еремия видя падането на града, но не пострада! И не само, че не пострада, но не пострада и Авдемелех, човека който го изтегли от смъртоносната кална яма! Когато всичко се рушеше, Еремия прати съобщение на Авдемелех, който се криеше уплашен: „(Това) заявява ГОСПОД, и няма да бъдеш предаден в ръката на хората, от които се страхуваш. Защото непременно ще те избавя и няма да паднеш от меч, а животът ти ще ти бъде плячка (награда), понеже си се уповал на Мен, заявява ГОСПОД.” (Еремия 39:17-18)

Можете ли да си представите облекчението на Авдемелех когато чу тези думи? Ние имаме същото послание, което беше дадено на Авдемелех: онези, които обичат Божието Слово и ходят във вярност и покорство, ще бъдат чудотворно пощадени от Господ в трудни времена! Ще те спася, не се страхувай, живота ти ще бъде пощаден, понеже Ми вярваш!”

Точно в този момент Бог разтърсва Калифорния със земетресения – от Сан Франциско до Лос Анджелис и Сан Диего. Цялата страна чувства родилните болки на съда!

Но когато видите тези неща и чуete, че Ню Йорк гори, можете да паднете на колене и да се зарадвате – не поради наказанието, а заради Божието обещание: „Господи, исках да знам какво имаш да кажеш, и Ти ме предупреди! Покорих се на Словото Ти и сега не трябва да се страхувам!”

Алелуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1992 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Do You Really Want to Hear What God Is Saying?](#) / [Наистина ли искаш да чуеш какво казва Бог?](#)